

Väimela Põllumajandustehnikum asub vanas mõisahoones.

ARHIIV

Väimela PT direktor Eino Peedel.

KAIDO JAKOBI

Väimela tehnikum oli, on ja jääb

Kuuldustel on ebaseeldiv komme kiiresti ja laias ulatuses levida. Väimela Põllumajandustehnikumi direktor Eino Peedel ütles, et küsimused, kas kool liidetakse Võru Tööstustehnikumiga või kaotatakse hoopis ära, on teda juba päris ära tüüdanud.

Põhjustest, miks sellised jutud liikvele läksid ehk pisut hiljem, praegu oleks aga sobilik tsiteerida Võru Maavalitsuse kirja haridus- ja põllumajandusministrile (10. märts 1997), selles on öeldud: „Võru Maavalitsus teeb ettepaneku kavandada kutsehariduse arendamine maakonnas pilootprojektina, mis näeks ette Võru Tööstustehnikumi, Väimela Põllumajandustehnikumi ja Vana-Antsla Põllutöökooli iseseisvat tegutsemist riiklike õppeasutustena Haridusministeeriumi alluvuses. Ühtlasi palub maavalitsus võtta päevakorrast maha Võru Tööstustehnikumi ja Väimela Põllumajandustehnikumi liitmise küsimus. Majanduslik areng Võrumaal saab toetuda eeskätt kutsehariduse läbimõeldud arengule.”

Meenutame — äsja ametisse astunud haridusminister Mait Klaassen käis Võrumaal 2. aprillil 1997. Väimelas viibides kinnitas minister, et Väimela tehnikum jääb iseseisvaks õppeasutuseks. Seega on pinged nii Väimelas kui ka Võrus selleks korraks maha võetud ja inimesed saavad rahulikult oma tööd edasi teha.

Direktor Eino Peedel rääkis järgmist:

Kutsehariduse reformist

Kutsehariduse seadus peaks valmima 1997. aasta jooksul, reform ise käivitub arvatavasti 1998. aastal. Tähtsaim muudatus oleks ehk see, et kõik 13 põllumajanduslikku kutseõppeasutust viiakse ühisesse süsteemi Haridusministeeriumi alluvuses.

Väimela tehnikum peaks jääma mitte Võru, vaid Kagu-Eesti kooliks, kuhu õppima tuleks sobib nii Võru- kui Põlvamaa noortele. Praegu on 201 õpilasest umbes pooled Võrumaalt, kolmandik Põlvamaalt, kümnendik Valgamaalt, üksikud veel kaugemalt. Peaaegu pooled õpilastest käivad koju, kuigi meil on suhteliselt odav söökla ja korralik ühiselamu. Kinnitatakse, et kodust käia on kõige odavam. Maainimesed on vased ja kuhugi kaugemale last kooli panna lihtsalt ei jõua. Seepärast ei tohiks selle reformi käigus

mingil juhul hakata koole jõu võtetega liitma ja lahutama, vaid eelkõige tuleks vaadata, millised erialad on selle piirkonnas jaoks kõige vajalikumad ja korraldada koolide sisuline töö sellele vastavalt.

Väimela õpetab põllumajandust koos taluturismiga ja elektrifitseerimist. Veterinaariaeriala on lõppjärgus, sest Euroopa Liidu nõuete järgi peab veterinaar olema kõrgharidusega. Viimased kursused lõpetavad ja uusi selle eriala gruppe me enam vastu ei võta. Kuna Kagu-Eesti regioon on puit ja selle töötlemine järjest suurema osatähtsusega, leian, et meie koolis võiks hakata uue erialana õpetama metsandust koos puidu esialgse töötlemisega. Arvan, et keskpäraste hinnetega põhikooli lõpetajal ei ole mõtet keskikooli trügida, sest kui kõrgkooli sisse ei saa, tuleb ikkagi hakata kutseharidust taotlema. Riigile ja ka noortele endale läheb aga selline järjekord tunduvalt kulukamaks.

Tehnikum praegu

Väimela tehnikumis on kolm eriala 201 õpilasega. Õppegruppide suurus on keskmiselt 20–25 õpilast. Väljalangevus on minimaalne. Õppetase on küllalt kõrge. Hiljuti lõpetanud 20 veterinaarist said kiitusega lõputunnistuse kolm, pooltel on ka-

vatsus edasi õppida põllumajanduslikoolis. Kõrgkooli on meie lõpetajad saanud suhteliselt hästi.

Põllumajanduseriala sidumine turismiteenindusega tekkis kohalikust vajadusest, sest Lõuna-Eestis on juba päris palju turismitalusid. Eriala on meil kolmandat aastat, nii et 1998. aasta kevadel saadame ellu esimesed lõpetajad.

Suur nõudmine on elektrikute järele. Alles hiljuti helistas Adavere Riigimajandi direktor ja tundis huvi, kas meil ei oleks neile noort elektrimeest soovitada. Meil on plaanis anda elektrikutele lisaeriala kodumasinate hoolduse ja remondi alal. Selleks on leping AS Electrolux Eesti esindusega, kes meid on varustanud õppeotstarbeks kõigi moodsate masinatega, mida kodus tarvis läheb. Nendega õpivad ringi käima ka taluturismi eriala õpilased.

Praktikat teevad õpilased oma majandis ja aiandis, talus ja põllumajandusühistus. Paremad onpääsenud praktikale ja õppima Norrase, Taani ja Saksa maale. Keeleoskus peab muidugi sel juhul olema piisav. Koolis õpetame inglise, saksa ja vene keelt.

Väljaspool koolitunde

Väimelas on enda arendamiseks palju võimalusi. On korralik staadion, jõusaal, ujula, lasketiir, ratsaspordibaas, töötavad isetegevusringid. Tehnikumide vahel toimub palju üritusi kutsealade võistlustena, kus meie õpilased on päris edukad

olnud. Samuti võetakse osa ainekonnkurssidest. Äsja tulid meie õpilased Kaupo Ots, Riho Petersell ja Aigar Kalk füüsi-

Tulevikuplaanidest

Sel aastal võetakse vastu kaks gruppi, s.o 55 õpilast. Õppeaeg on 3 aastat 10 kuud. Lisaks nendele võetakse ka keskkoolilõpetajaid, kes saavad kohe III kursusele. Loodame väga, et saame uue erialana metsanduse, eeltingimused on meil selleks olemas.

Täiend- ja ümberõppega oleme pidevalt tegelnud. Oleme koolitanud autojuhte (B-, C-, D-kategooria), keevitajaid, aednikke jne. Meie kooli juures toimuvad nn toimetulekukursused suurte perede liikmetele. Üldse võiksid täiendõppekursused olla veel laiemas haardega, kõik instantsid, kes tegelevad täiend- ja ümberõppega, võiksid töötada koolide juures, mitte eraldi asutustena.

Kool ja koolitus peaksid töötama n-ö ajast ees. Kui tahetakse tõesti maaelu ja põllumajandust toetada, oleks riigil kõige õigem investeerida maanoorte kutseharidusse ja firmad võiksid noorte väljaõppe vastu rohkem huvi tunda ja õppida soovivaid noori toetada. Tingimusel, et nad tulevad pärast kodusid tagasi.

Põllumajandustehnikumide nimedega on praegu väike segadus. Viis tehnikumi kannavad kõrgema kooli nimetust (näiteks Räpina Kõrgem Aianduskool), ülejäänud on lihtsalt tehnikumid. Nimetus „kõrgem” tuli

omal ajal sellest, et need 5 kooli tegid ajutiselt koostööd põllumajanduslikooliga. Süsteemilt on aga kõik võrdsed. Minister Klaassen kinnitas, et nime ühtlustamine võetakse ligemal ajal päevakorda.

Mul endal saab Väimelas olnud juba 9 aastat. Tulin siia Hummulist, kus olin näidissovhoosi direktor. Mõnda aega olen töötanud Antsla Põllumajandustehnikumis ja Vao sovhoosis, kuid kõige pikemat aega Rāpinas. Olen Leevaku poiss, kui algkool sai läbi, ei olnud eriti vaja mõelda, kuhu edasi kooli minna. Lõpetasin Rāpina Aiandustehnikumi 1957. aastal ja hakkasin kohe agronoomina tööle. Nii on mul tänavu kaks juubelit: 40 aastat tööstaaži ja 40 aastat tehnikumi lõpetamisest. EPA sai lõpetatud töö kõrvalt, sain agronoomi diplomi.

Rāpinaga on mul tänaseni väga tihedad sidemed. Seal on mu kauased kolleegid ja lähedased inimesed. Talvel käin Peipsi peal kalal. See võtab väga hästi pingeid maha. Kui aega on, aitan sõpradel-tuttavatel viljapuid lõigata — on selline hobi.

Küsimusele, mida direktor Väimelas teeks, kui tal oleks väga palju raha, vastas Eino Peedel, et kõigepealt ehitaks korraliku arvutiklassi. Siis remondiks või õigemini restaureeriks vana mõisahoonet ja seejärel muretses õppemajandile kõige moodsamad põllumajandusmasinad. Et õpilastel nendega töötamine koolis selgeks saaks.

Väimelas tuleb juubel

Kirjutati aasta 1922. Olid Eesti Vabariigi rasked algusaajad, kuid uue kooli rajamise raha kokku ei hoitud. 28. juunil 1997 tähistatakse 75 aasta möödumist päevast, mil asutati Väimela Põllutöökool. Senini on auväärne kool püsinud ja Eesti Vabariigile haritud põllumehi kasvatanud. Direktor ütles, et vahepealsed plaanid maakonna tehnikume liita ja lahutada liikusid kusagil kõrgemal, ilma et koolide ja omavalitsuste arvamus oleks ära kuulatud. Koostööstamata ettepanekud ulatusid isegi peaministrini ja tekitasid koolidele nii moraalselt kui ka materiaalselt kahju. Praegu on lootus, et kõik siiski laheneb ja Väimela tehnikumi 75. sünnipäev ei jää mitte viimaseks juubeliks.

HELGI NOORMETS

Elektrikuametit tasub õppida — see on alati hinnas.

ARHIIV